

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

20. julij 2014

NEDELJA	16. MED LETOM
20.07.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za družino Škrinjar</i> <i>ob 10h za rajne Čretnikove</i>
Ponedeljek	Lovrenc iz Brindisija
21.07.	<i>ob 19h za +Teodorja Uranič</i>
Torek	Marija Magdalena
22.07.	<i>ob 19h za +Julijano Puklek, 30. dan</i>
Sreda	Brigita Švedska, sozavetnica Evrope
23.07.	<i>ob 19h za +Jožefo Šuperger, osmina</i>
Četrtek	Krištof
24.07.	<i>ob 8h na Pernovem za +Marijo Štefančič</i>
Petek	JAKOB Starejši, apostol, zavetnik župnije
25.07.	<i>ob 19h za +Jakoba Žagar in rajne Vengustove</i>
Sobota	Joahim in Ana, starši Device Marije
26.07.	<i>ob 7h za +Ivana Potočnik, obl.</i>
NEDELJA	17. MED LETOM – LEPA NEDELJA V GALICIJI
27.07.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h procesija in maša</i> <i>- za +Jakoba Ograjšek, Šteknečanove starše</i> <i>in v dober namen</i> <i>- za +Jakoba Doler</i>

OB 16. NEDELJI MED LETOM

Rekel je:
»Nikar, da pobiráje
ljuljko
ne porujete z njo
morda tudi pšenice.
Pustite, naj oboje raste
do žetve; in ob času
žetve
porečem žanjcem:
Poberite najprej ljuljko
in jo povežite v snope,
da se sežge,
pšenico pa spravite
v mojo žitnico.«

Mt 13,24–43 OD KOD ZLO?

»Pustite, naj oboje skupaj raste do žetve,« odgovarja Gospod v evangeliju tistim, ki predlagajo, da bi izruvali plevel, ki raste med žitom. Prilika iz evangelija nas spominja na kruto resnico našega življenja, da se Božja beseda vedno srečuje z ovirami, ki ogrožajo njeno rast. Dobro mora vedno računati na svojega zajedalca – zlo.

Prijatelj duhovnik je pripovedoval, koliko je vložil v vzgojo mladih. Prirejal je zanje srečanja, jih vodil na duhovne vaje, šel z njimi na počitnice ... Pa je v skupino prišel samo eden, ki je začel razdirati njegovo delo. Speljeval je mlade drugam in uničeval njegovo delo. Sovražnik vedno seje zlo. Koliko staršev bi znalo veliko povedati o podobni izkušnji! In kako hitro in lahko se zaseje slabo seme!

Zlo pa ni samo zunaj naše skupnosti, ampak tudi v skupnosti sami in celo v srcu vsakega. Številni ljudje bi danes radi videli, da bi bila krščanska skupnost, Cerkev, popolna in brez napak. Pa, žal, ni. Vsak človek je bojno polje, kjer Gospod skrbno seje dobro, sovražnik pa zvijačno seje zlo. Zato tudi v priliki nastopa dvojnost semen (dobro, zlo), dvojnost sejalcov (Gospod in sovražnik) in dvojna možnost rešitve (pustiti ali izrupati ljuljko). Velja tudi: bolj kot si kdo prizadeva za dobro, bolj se sovražnik trudi, da seje zlo. Kako samo »uživajo« nasprotniki Cerkve, če kdo njenih članov greši!

V človeški zgodovini se bojujeta dobro in zlo. Moramo si prizadevati, da bi izruvali plevel v sebi in okrog sebe, a bodimo pri tem previdni: »Posvečeno nasilje« je najslabše, ko v »službi dobrega« dela nasilje nad človekom. Na to nas spominja tudi evangeljska podoba: ljuljka se v začetku ne razlikuje od žita, pozneje pa se tako dobro ukorenini, da z izruvanjem plevela poškodujemo tudi žito.

Zmaga dobrega bo nastopila šele ob koncu časov in ta bo Božje delo, ne pa sad naše nasilne »akcije«. Pred tem je čas potrpljenja, našega in Božjega, ki vidi naše zlo in zlo drugih kot prostor, kjer nastopa Božje usmiljenje, ki ga stalno doživljamo.